

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 3.3.2016
podpis: [Podpis] 4.3.2016

MVCRP016HYVC

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0447r

V Praze dne 22. února 2016
Č.j.: MV-172238-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali [Název], nar. [Název] Hai Hung - Vietnam a jeho manželka [Název] nar. [Název] Hanoj - Vietnam, (dále také „žadatel“, „žadatelka“, „žadatelé“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 27. 7. 2015, č.j.: VS-257/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které zahrnuli nezletilé děti: syna [Název] nar. [Název] Ústí nad Labem – Česká republika, a syna [Název] nar. [Název] Ústí nad Labem – Česká republika, (dále také „nezletilé děti“), všichni státní občané Vietnamu, všichni trvale bytem [Název] Březno, zastoupení na základě plné moci [Název] u, advokátem, se sídlem advokátní kanceláře [Název] 1, (dále také „právní zástupce“), a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá.**

Odůvodnění

I.

Žadatelé prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje požádali o udělení státního občanství České republiky na základě společné žádosti, do které zahrnuli nezletilé děti (dále také „žádost“). Žadatelé a nezletilé děti jsou státními občany Vietnamu. Žadatelé uzavřeli manželství v roce 1998 ve Vietnamu. Žadatel přijel do České republiky v roce 1987 a trvalý pobyt mu byl povolen ke dni 8. 11. 1995. Žadatelka přijela do České republiky v roce 1998 a trvalý pobyt jí byl povolen ke dni

23. 7. 1998. Nezletilé děti se narodily na území České republiky a trvalý pobyt staršímu synovi byl povolen ke dni 31. 7. 2001 a mladšímu synovi ke dni 2. 12. 2002.

Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 25. 4. 2014 a opakovaně usnesením ze dne 14. 1. 2015 přerušilo správní řízení o žádosti a žadatelé byli vyzváni k předložení listin, které Ministerstvo vnitra v dotčených usneseních specifikovalo, jež jsou nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Žadatelé byli poučeni o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatelé byli poučeni, že mají podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Vzhledem k tomu, že jim vznikly dluhy na platbách a i na penále na veřejném zdravotním pojištění byli žadatele upozorněni na možnost prominutí nesplnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelé a dvě nezletilé děti splňují podmínku pro udělení českého státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti a po tuto dobu se zde převážně zdržují.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se od 1. 1. 2014 neprokazuje.

Z obsahu evidence Rejstříku trestů nevyplývají o žadatelích a starším nezletilém synovi žádné informace o jejich odsouzení. Žadatelé a starší nezletilý syn tak prokázali splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství. Mladší nezletilý syn splnění této podmínky, s ohledem na věk, neprokazuje.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelé splnili podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť prokázali znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, a to pohovorem u Krajského úřadu Ústeckého kraje, jak vyplývá ze

záznamů a protokolů ze dne 25. 11. 2013, jež jsou součástí spisu pod položkou č. 4. Nezletilé děti splnění této podmínky neprokazují.

Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatelé nesplňují podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. V průběhu řízení bylo zjištěno, že žadatelé řádně a včas neplnili povinnosti vyplývající z právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Z předložených dokladů Všeobecné zdravotní pojišťovny u žadatele bylo zjištěno, že měl opakovaně nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, (dále také „pojistné“), a na penále. Dne 5. 5. 2011 žadatel uhradil penále ve výši 723 Kč. Dne 9. 2. 2012 měl vykázaný nedoplatek na penále ve výši 265 Kč a nedoplatek na pojistném ve výši 3 814 Kč, který trval i ke dni 31. 8. 2011. Dne 18. 9. 2013 uhradil nedoplatek na pojistném ve výši 4 543 Kč a na penále ve výši 883 Kč. Dále je u žadatele vykázán exekuční případ, který se týkal částky 500 Kč splatné ke dni 31. 1. 2012. Žadatel ani na opakovanou výzvu prvoinstančního správního orgánu, nedoložil podrobný přehled plateb pojistného a penále za celou dobu pojistného vztahu, což prvoinstanční správní orgán vyhodnotil jako neposkytnutí veškeré potřebné součinnosti při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu.

Z předložených dokladů Všeobecné zdravotní pojišťovny a Vojenské zdravotní pojišťovny bylo zjištěno, že žadatelka mnoho let nehradila pojistné řádně a včas, měla na pojistném nedoplatky dosahující řádově desítek tisíc Kč. Dne 28. 3. 2011 uhradila dlužné pojistné ve výši 15 000 Kč, dne 25. 6. 2012 uhradila dlužné pojistné ve výši 15 000 Kč, dne 27. 5. 2013 uhradila penále ve výši 30 204 Kč, dne 4. 11. 2013 uhradila dlužné pojistné ve výši 44 033 Kč a penále ve výši 6 469 Kč, tedy před podáním žádosti (žádost podána dne 25. 11. 2013).

Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatelé podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství vzhledem k výše uvedenému nesplňují. Žadatelé dopisem ze dne 11. 2. 2015, (ve spise založen pod položkou 59), požádali Ministerstvo vnitra o její prominutí v intencích ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, které ji může z důvodu hodných zvláštního zřetele prominout. V té souvislosti uvedli, že za žadatele od roku 1997 platí pojistné obchodní společnost s.r.o., kde je žadatel zaměstnán. Žadatelka prominutí odůvodňuje skutečností, že jí dluh vznikl v měsících od května do prosince v roce 2013, neboť se domnívala, že pojistné v tomto roce bylo placeno obchodní společností s.r.o. Žadatel také s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2006, č.j. 2-As-31/2005-78, a ze dne 13. 5. 2008, č.j. 5-As 51/2007 -105, zdůraznil povinnost správního orgánu posoudit porušení povinnosti z hlediska proporcionality. Domnívá se, že zamítnutí žádosti v jeho případě by bylo z hlediska proporcionality nepřiměřené.

Ministerstvo vnitra s těmito důvody vyslovilo nesouhlas, neboť žadatel je od 1. 12. 2001 veden u Všeobecné zdravotní pojišťovny rovněž jako osoba samostatně výdělečně činná, tudíž je povinen odvádět pojistné i z titulu podnikání, a to řádně a včas. U žadatelky Ministerstvo vnitra konstatovalo, že se jednalo o mnohaleté řádné nehrazení pojistného, přičemž částky dlužného pojistného a penále nebyly nezanedbatelné, naopak byly enormně vysoké. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že nedodržíváním platební kázně pojištěncem při hrazení pojistného ohrožuje fungování systému veřejného zdravotního pojištění. Uvedené argumenty žadatelů proto Ministerstvo vnitra nevyhodnotilo jako důvody hodné zvláštního zřetele a nesplnění dotčené podmínky žadatelům neprominulo.

Na základě uvedených skutečností Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 7. 2015, č.j.: VS-257/835.3/2-2014, podali žadatelé prostřednictvím právního zástupce včasný blanketní rozklad. Dne 26. 8. 2015 se na Ministerstvo vnitra dostavil, na základě substituční plné moci ze dne 17. 8. 2015 udělené právním zástupcem, pan _____, aby nahlédl do spisu č. j. VS-257/835.3/2-2014, a pořídil si jeho kopii a fotokopii, přitom Ministerstvo vnitra stanovilo lhůtu do 3. 9. 2015 k tomu, aby žadatelé odůvodnili podaný rozklad a upozornilo na následky nedodržení takto stanovené lhůty. Dne 4. 9. 2015 obdrželo Ministerstvo vnitra odůvodnění rozkladu.

Žadatelé namítají nezákonnost napadeného rozhodnutí, rozpor se zásadou proporcionality a nepřezkoumatelnost. Rozpor se zásadou proporcionality spatřují v tom, že výši nedoplatků na pojistném a na vyměřeném penále nelze považovat za tak závažné porušení ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, aby při zohlednění zásady proporcionality odůvodňovalo závěr o nesplnění dotčené podmínky. V této souvislosti odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2006, č.j. 2 As 31/2005-78, který podle jejich názoru řeší skutkově obdobnou situaci a vyjadřuje se k zásadě proporcionality. Z judikátu citují: „...nelze požadavek plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky absolutizovat způsobem, který by byl rozporný se smyslem tohoto ustanovení, např. zcela abstrahovat od závažnosti případného porušení tohoto zvláštního právního předpisu a od okolností podstatných pro zhodnocení této závažnosti, či vůbec upustit při úvaze od zohlednění zásady proporcionality.“ a „V tomto směru se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje se standardním výkladem proporcionality, který – pojímán v širším smyslu jako obecný zákaz nadměrnosti zásahů do práv a svobod – v sobě obsahuje tři dílčí principy: způsoblost a vhodnost (Geeignetheit) dosažení zamýšleného cíle, kterým je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku; princip potřebnosti (Erforderlichkeit), podle něhož je povoleno použití toliko nejšetrnějšího z více možných prostředků a princip přiměřenosti (Angemessenheit) v

užším smyslu, což znamená, že újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli...". V kontextu toho pak dovozují, že předmětné protiprávní jednání nelze považovat z hlediska jeho závažnosti za důvod, který by zakládal nesplnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Dále namítají, že prvoinstanční správní orgán nepostupoval v souladu se zásadou přiměřenosti, když se nezabýval posouzením, zda existence nedoplatku na pojistném, který byl následně uhrazen, je dostatečným a přiměřeným důvodem pro neudělení českého státního občanství, a to nejen k míře a důvodům porušení této povinnosti, vyplývající ze zvláštního právního předpisu, ale také vzhledem ke splnění ostatních podmínek pro udělení českého státního občanství.

Žadatelé se domnívají, že ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství umožňuje upustit od splnění dotčené podmínky, a to především v případě, kdy ze strany žadatelů došlo k formálnímu opomenutí zvláštního zákona a striktní formalismus při výkladu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství by byl v příkrém rozporu s principem proporcionality.

Žadatelé rovněž poukazují na absenci důvodů, pro které nebylo české státní občanství uděleno nezletilým dětem, které splňují všechny podmínky pro jeho udělení. Správnímu orgánu nic nebrání v posouzení skutkových stavů jednotlivých žadatelů zvlášť a může tak rozhodnout děleným výrokem.

V intencích shora uvedeného žadatelé navrhují napadené rozhodnutí změnit a žádosti vyhovět a alternativně napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství.

Ministr vnitra konstatuje, že žadatelé řádně a včas neplnili povinnosti vyplývající z právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žadatel podle dokladů Všeobecné zdravotní pojišťovny měl opakovaně vykazovány nedoplatky na pojistném a na penále ve výši, jak je uvedeno v I. části tohoto rozhodnutí. Správní orgán vycházel z údajů Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 12. 5. 2014 ve spise uložených pod položkami 34, 35 a 36. Jako důvod pro prominutí nesplnění této podmínky žadatel uvedl, že za žadatele od roku 1997 platí pojistné obchodní společnost s.r.o., kde je žadatel zaměstnán. K tomu ministr

vnitřně konstatuje, že tento důvod jako důvod hodný zvláštního zřetele neshledal, neboť žadatel je od roku 1. 12. 2001 veden u Všeobecné zdravotní pojišťovny jako osoba samostatně výdělečně činná, tudíž je povinen odvádět pojistné i z titulu svého podnikání, a to řádně a včas.

Ministr vnitra dále konstatuje, že i žadatelka podle dokladů Vojenské zdravotní pojišťovny (uloženy ve spise pod položkou 35 a 36), nehradila pojistné řádně a včas. Svědčí o tom její nedoplatky na pojistném a na penále v nezanedbatelné výši, když dne 28. 3. 2011 uhradila dlužné pojistné ve výši 15 000 Kč, dne 25. 6. 2012 uhradila dlužné pojistné ve výši 15 000 Kč, dne 27. 5. 2013 uhradila penále ve výši 30 204 Kč, dne 4. 11. 2013 uhradila dlužné pojistné ve výši 44 033 Kč a penále ve výši 6 469 Kč, tedy před podáním žádosti (žádost podána dne 25. 11. 2013). Žadatelka prominutí odůvodňuje skutečností, že jí dluh vznikl v měsících od května do prosince v roce 2013, neboť se domnívala, že pojistné v tomto roce bylo placeno obchodní společností. Uvedenou domněnku pokládá za důvod hodný zvláštního zřetele. Ministr vnitra k tomu konstatuje, že žadatelku neomlouvá domněnka, že za ní uvedené pojistné hradila obchodní společnost, a to i v kontextu dalších předchozích pozdních úhrad pojistného, jak je shora uvedeno.

Ministr vnitra na základě výše uvedeného konstatuje závažnost provinění žadatelů na úseku veřejného zdravotního pojištění, které spatřuje v intenzivním nesplnění povinností spočívajících ve vícero pochybení na úseku veřejného zdravotního pojištění, kdy žadatel ještě dne 18. 9. 2013 uhradil nedoplatek na pojistném ve výši 4 543 Kč a na penále ve výši 883 Kč, a v nezanedbatelných částkách, o čemž svědčí zejména nedoplatky na pojistném žadatelky, jak je uvedeno výše, které uhradila bezprostředně před vydáním napadeného rozhodnutí. Ve shora uvedeném tak nelze spatřovat žadateli namítanou absolutizaci požadavku na plnění povinností vyplývajících pro oba žadatele, když oba žadatelé byli a jsou povinni dotčené povinnosti plnit řádnou a včasnou úhradou pojistného, resp. nedodržením zásady proporcionality.

Ministr vnitra na základě shora uvedeného konstatuje, že žadatelé podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nesplňují a ministr vnitra ji neprominul. Vychází také z předpokladu, že plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů je rovněž integračním hlediskem pro řádné fungování a začleňování cizince do české společnosti. Žadatelé své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění nerespektovali, a to bezprostředně před podáním žádosti, jak je shora uvedeno, a jak vyplývá z doložených dokladů dotčených zdravotních pojišťoven.

Ministr vnitra konstatuje, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti řádně a včas, platil veřejné dávky a jeho chování bylo transparentní a prosto všech pochybností. Ministr vnitra tak nenabyl jistoty, že ze strany žadatelů by se takové

jednání nemohlo opakovat, proto dospěl k závěru, že je třeba jim poskytnout určitý čas k tomu, aby prokázali, že do budoucna k neplnění zákonných povinností již nedojde. Ostatně i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 3. 2008, č.j. 5 As 51/2007, judikoval, že: „... smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (v tomto případě upravující všeobecné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl“.

Pokud se týká námitky, aby byl zohledněn požadavek žadatelů na vydání meritorního rozhodnutí s děleným výrokiem, neboť správnímu orgánu nic nebrání v posouzení skutkových stavů jednotlivých žadatelů zvláště, ministr vnitra vychází jednak z projevené vůle žadatelů spočívající v podání společné žádosti v intencích ustanovení § 7 odst. 2 zákona o státním občanství, tak z vlastního přesvědčení, že sice navrhovanému postupu rozumí, ale není účelný, když žadatelé do společné žádosti zahrnuli nezletilé děti, zejména pak mladšího syna, kterému je 13 let, a který je na rodičích ještě plně existenčně závislý. V této souvislosti pak ministr vnitra zohlednil faktické soužití rodiny ve společné domácnosti a zejména pak úplnou vazbu třináctiletého syna na rodičích. Ministr vnitra se tedy domnívá, že v daném případě není možné odhlédnout od zásady jednotného státního občanství v rodině, na kterou reflektuje i soudní judikatura (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29, kdy Nejvyšší správní soud, mimo jiné, konstatuje: „Účelem obecně uznávané zásady jednotného státního občanství rodičů a dětí [srov. čl. 6 Evropské úmluvy o státním občanství, publ. pod č. 76/2004 Sb. m. s.; nebo § 3 písm. a), § 3a, § 4, § 6 odst. 2, § 9, § 11, odst. 1 písm. d), e) a f) zákona o státním občanství] je ochrana rodinných vazeb a zabezpečení jednotného státního občanství celé rodiny.“.

Na základě uvedených skutečností ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

 Ministr vnitra:

